EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON

Brüssel 31.8.2009
KOM(2009) 441 lõplik

2009/0121 (CNS)

Ettepanek:

NÕUKOGU OTSUS,

milles käsitletakse Euroopa Ühenduse poolt lepingu sõlmimist Euroopa Ühenduse ühinemise kohta 9. mai 1980. aasta rahvusvahelise raudteeveo konventsiooniga (COTIF), mida on muudetud 3. juuni 1999. aasta Vilniuse protokolliga
(EMPs kohaldatav tekst)

SELETUSKIRI

1. Käesoleva teatisega esitab komisjon nõukogule läbivaadatud ettepaneku otsuse kohta, millega ühendust volitatakse sõlmima lepingut, milles määratakse kindlaks tingimused ühenduse ühinemiseks 9. mai 1980. aasta rahvusvahelise raudteeveo konventsiooniga (COTIF), mida on muudetud 3. juuni 1999. aasta Vilniuse protokolliga.

2. Ühendusel on lubatud ühineda vastavalt COTIFi (mida on muudetud Vilniuse protokolliga) artiklile 38, milles on sätestatud piirkondlike majandusintegratsiooni organisatsioonide ühinemine.

3. 28. märtsil 2003 volitas nõukogu komisjoni alustama läbirääkimisi COTIFi osalisriikidega, et leppida kokku Euroopa Ühenduse ühinemises kõnealuse konventsiooniga. Nõukogu otsus hõlmas läbirääkimissuuniseid ja juhiseid ühenduse ühinemiseks COTIFiga.

4. Ehkki ettepanek nõukogu otsuse kohta, milles käsitletakse Euroopa Ühenduse ja Rahvusvaheliste Raudteevedude Valitsustevahelise Organisatsiooni (OTIF) vahel sõlmitava lepingu tingimustega nõustumist, esitati 2003. aastal,[1] ei saanud ühendus COTIFiga ühineda enne Vilniuse protokolli jõustumist, mis sõltus kõnealuse protokolli ratifitseerinud OTIFi osalisriikide arvust. COTIF, mida on muudetud Vilniuse protokolliga, jõustus 2006. aasta juulis.

5. Komisjoni 2003. aasta ettepanek, milles käsitletakse Euroopa Ühenduse ühinemist COTIFiga, edastati nõukogule ja Euroopa Parlamendile 17. novembril 2003. 10. märtsil 2004 sai kõnealune ettepanek pooldava arvamuse Euroopa Parlamendilt, kes võttis selle muudatusteta vastu pärast esimest lugemist. Siiski leiti, et ühendus peaks pöörduma OTIFi poole selgituste ja kinnituste saamiseks ühe konkreetse küsimuse suhtes. Üha paremini hakati mõistma, et COTIFi artikli 3 lõike 2 sätted, mis pidid tagama ühenduse ja OTIFi asjaomaste õiguslike režiimide kooskõla, ei olnud kõnealuse eesmärgi saavutamiseks piisavad. COTIFi ja selle lisade juriidiline kontroll kinnitas, et ühenduse õigustik ja COTIF sisaldasid mitmeid lahknevusi seoses nii COTIFi jurisdiktsiooni käsitlevate eeskirjadega (artiklid 12 ja 28) kui ka mõnede lisadega (lisad E, F ja G).

6. Liikmesriigid olid kõnealustest vastuoludest teadlikud ja esitasid pärast komisjoni ametlikku ettepanekut COTIFi artikli 42 kohased deklaratsioonid eespool nimetatud lisade suhtes. Seoses liikmesriikide esitatud deklaratsioonidega ei saanud kõnealuseid lisasid asjaomastes riikides kohaldada. See kõrvaldas mis tahes võimalikud vastuolud ühenduse õigusaktidega kõnealustes lisades käsitletavates küsimustes, muutes samal ajal võimatuks ka nende eeskirjade kohaldamise, mis ei ole ühenduse õigusaktidega vastuolus.

7. Euroopa Ühenduse õigusliku režiimi kaitsmiseks tegi ühendus ettepaneku lisada asjakohane säte (nn eraldumisklausel), et vältida mis tahes vastuolusid COTIFi sätete ning ühenduse kehtiva ja väljatöötamisel oleva õigustiku vahel.

---

[1] KOM(2003) 696, 17.11. 2003.

8. Ühenduse välispädevusega tegelev komisjoni talitustevaheline töörühm uuris ühenduse ühinemisega seotud üldküsimusi 19. aprillil 2007. Rühm tegi järelduse, et ühinemise edendamiseks on asjakohane teha järgmist:

   – komisjon peaks OTIFiga kokku leppima standardse eraldumisklausli lisamise lepingusse, mis käsitleb Euroopa Ühenduse ühinemist COTIFiga;

   – liikmesriigid peaksid säilitama COTIFi lisade (lisad E, F ja G) suhtes esitatud deklaratsioonid; liikmesriigid, kes on 1999. aasta Vilniuse protokolli ratifitseerinud, kuid ei ole kõnealuste lisade suhtes deklaratsiooni esitanud, peaksid seda tegema;

   – ühenduse ühinemisel COTIFiga peaks ka ühendus esitama deklaratsiooni COTIFi lisade E, F ja G suhtes;

   – eespool nimetatud deklaratsioonide (nii liikmesriikide kui ka ühenduse esitatud deklaratsioonide) tagasivõtmine peaks toimuma pärast vastuolude kõrvaldamist ühenduse ja COTIFi õiguslike süsteemide vahel.

9. See lähenemisviis, mida nõukogus arutati 2007. aastal, võimaldas taasalustada läbirääkimisi OTIFiga eelkõige nõuetekohase eraldumisklausli suhtes. Samal ajal alustati tööd õiguslike vastuolude lahendamiseks EÜ ja OTIFi õiguslike süsteemide vahel. See töö jõudis lõpule 2008. aastal.

10. Ühenduse ja OTIFi vahel 2009. aasta mais ja juunis aset leidnud läbirääkimiste tulemusel valmis käesoleva dokumendi lisas esitatud lepingu ühisprojekt. Praeguseks on COTIF jõustunud ja Euroopa Ühendus võib sellega ühineda. Euroopa Ühenduse ja COTIFi õigusaktide kokkusobivusega seotud küsimused on põhimõtteliselt lahendatud COTIFisse sisseviimist vajavate muudatuste abil, mis esitati asjaomasele OTIFi komiteele ning võeti kõnealuse komitee poolt vastu 23., 24. ja 25. juunil 2009. Need muudatused jõustuvad 12 kuud pärast seda, kui OTIF on oma liikmeid kõnealustest muudatustest teavitanud.

11. Käesolevale dokumendile lisatud lepingu koostamisel on arvestatud kõiki kõnealuseid küsimusi; lisaks sellele esindab leping nõukogu mandaadis sätestatud kohustuste täitmist, edendades ühenduse raudteepiirkonna laiendamist ja pakkudes uusi võimalusi raudteeturu arendamiseks.

12. Neid kaalutlusi silmas pidades ja kehtestatud menetluste kohaselt komisjon:

   – võtab tagasi 2003. aastal vastu võetud otsuse ettepaneku (KOM(2003) 696 (lõplik), 17.11.2003), millega ühendust volitatakse sõlmima lepingut, milles määratakse kindlaks tingimused Euroopa Ühenduse ühinemiseks 9. mai 1980. aasta rahvusvahelise raudteeveo konventsiooniga (COTIF);

   – teeb nõukogule ettepaneku võtta vastu käesolevale dokumendile lisatud otsus;

   – edastab käesoleva teatise nõukogule.

2009/0121 (CNS)

Ettepanek:

NÕUKOGU OTSUS,

milles käsitletakse Euroopa Ühenduse poolt lepingu sõlmimist Euroopa Ühenduse ühinemise kohta 9. mai 1980. aasta rahvusvahelise raudteeveo konventsiooniga (COTIF), mida on muudetud 3. juuni 1999. aasta Vilniuse protokolliga (EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 71 ning artikli 300 lõikeid 2 ja 3,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,[2]

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust[3]

ning arvestades järgmist:

(1) Raudtee koostalitlusvõime väljatöötamine nii ühendusesiseselt kui ka ühenduse ja selle naaberriikide vahel on üks transpordipoliitika võtmekomponente, mille eesmärk on eelkõige saavutada parem tasakaal eri transpordiliikide vahel.

(2) Euroopa Ühendusel on 9. mai 1980. aasta rahvusvahelise raudteeveo konventsiooniga (COTIF), mida on muudetud 3. juuni 1999. aasta Vilniuse protokolliga (edaspidi „COTIF"), hõlmatud valdkondades ainupädevus või jagatud pädevus oma liikmesriikidega.

(3) Euroopa Ühenduse ühinemine COTIFiga oma pädevuse teostamiseks on lubatud COTIFi (mida on muudetud Vilniuse protokolliga) artikli 38 alusel.

(4) Komisjon on ühenduse nimel pidanud läbirääkimisi COTIFi osalisriikidega, et sõlmida leping Euroopa Ühenduse ühinemise kohta COTIFiga.

(5) Kuni mitme vastuolu lahendamiseni COTIFi teatavate lisade ja ühenduse õigusaktide vahel peaks Euroopa Ühendus COTIFiga ühinemise raames esitama COTIFi artikli 42 kohase deklaratsiooni seoses COTIFi lisade E, F ja G kohaldamata jätmisega,

---

2 ELT C […], […], lk […].
3 ELT C […], […], lk […].

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

1. Ühenduse nimel kiidetakse heaks leping Euroopa Ühenduse ühinemise kohta 9. mai 1980. aasta rahvusvahelise raudteeveo konventsiooniga (COTIF), mida on muudetud 3. juuni 1999. aasta Vilniuse protokolliga, järgmistele tingimustel:

– ühendus esitab ühinemise raames oma pädevuse teostamist käsitleva deklaratsiooni;

– ühendus esitab ühinemise raames deklaratsiooni, mis käsitleb COTIFi lisade E, F ja G kohaldamata jätmist.

2. Lõikes 1 osutatud lepingu ja deklaratsioonide tekst on esitatud käesoleva otsuse lisadena.

Artikkel 2

Nõukogu eesistujale antakse õigus määrata isik, kes on volitatud ühenduse nimel lepingule alla kirjutama, et väljendada sellega ühenduse nõusolekut ühineda lepinguga, esitama lepinguga seotud deklaratsioonid ning ühenduse nimel hoiule andma heakskiitmiskirja.

Brüssel,

Nõukogu nimel
eesistuja

1. LISA

LEPING

EUROOPA ÜHENDUSE ÜHINEMISE KOHTA 9. MAI 1980. AASTA RAHVUSVAHELISE RAUDETEEVEO KONVENTSIOONIGA (COTIF), MIDA ON MUUDETUD 3. JUUNI 1999. AASTA VILNIUSE PROTOKOLLIGA

RAHVUSVAHELISTE RAUDTEEVEDUDE VALITSUSTEVAHELINE ORGANISATSIOON

JA

EUROOPA ÜHENDUS,

võttes arvesse 9. mai 1980. aasta rahvusvahelise raudteeveo konventsiooni (COTIF), mida on muudetud 3. juuni 1999. aasta Vilniuse protokolliga (edaspidi „konventsioon”), eriti selle artiklit 38;

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepinguga Euroopa Ühendusele antud kohustusi teatavates konventsiooniga hõlmatud valdkondades;

arvestades, et konventsiooniga luuakse Rahvusvaheliste Raudteevedude Valitsustevaheline Organisatsioon (OTIF), mille peakorter asub Bernis;

arvestades, et Euroopa Ühenduse eesmärk konventsiooniga ühinemisel on aidata OTIFi tema eesmärgi taotlemisel, et edendada, parandada ja hõlbustada rahvusvahelist raudteevedu nii tehnilisest kui ka õiguslikust küljest;

arvestades, et konventsiooni artikli 3 alusel ei ole liikmesriikidele, kes on samuti Euroopa ühenduste liikmed või Euroopa Majanduspiirkonna lepingu osalisriigid, konventsioonist tulenevad rahvusvahelise koostöö kohustused ülimuslikud nende kui Euroopa ühenduste liikmete või Euroopa Majanduspiirkonna lepingu osalisriikide kohustuste suhtes;

arvestades, et Euroopa Ühenduse pädevusse kuuluvate konventsiooniosade suhtes tuleb kohaldada eraldumisklauslit, mis näitab, et Euroopa Ühenduse liikmesriigid ei saa konventsioonist tulenevaid õigusi ja kohustusi omavahel kasutada ega kohaldada;

arvestades, et konventsiooni kohaldatakse täies ulatuses ühelt poolt Euroopa Ühenduse ja selle liikmesriikide ning teiselt poolt teiste konventsiooniosaliste suhtes;

arvestades, et Euroopa Ühenduse ühinemisel konventsiooniga on vaja luua selged eeskirjad konventsiooni sätete kohaldamiseks Euroopa Ühenduse ja selle liikmesriikide suhtes;

arvestades, et Euroopa Ühenduse konventsiooniga ühinemise tingimused peavad võimaldama ühendusel konventsiooni raames teostada talle liikmesriikide poolt antud pädevust,

ON KOKKU LEPPINUD JÄRGMISES:

Artikkel 1

Euroopa Ühendus ühineb konventsiooniga käesolevas lepingus sätestatud tingimustel kooskõlas konventsiooni artikliga 38.

Artikkel 2

Euroopa Ühendusse kuuluvad konventsiooni osalisriigid kohaldavad omavahelistes suhetes kõnealuses valdkonnas kehtivaid ja konkreetse juhtumi suhtes kohaldatavaid ühenduse eeskirju ilma, et see piiraks konventsiooni eesmärki ja selle täielikku kohaldamist konventsiooni teiste lepinguosaliste suhtes.

Artikkel 3

Käesoleva lepingu sätete kohaselt tõlgendatakse konventsiooni sätteid nii, et need hõlmavad ka Euroopa Ühendust tema pädevuse raamides, ning mitmesuguseid konventsiooniosaliste ja nende esindajate tähistamiseks kasutatud termineid tuleb vastavalt mõista.

Artikkel 4

Euroopa Ühendus ei tee makseid OTIFi eelarvesse ega osale kõnealuse eelarvega seotud otsuste tegemisel.

Artikkel 5

1. Ilma et see piiraks tema artiklist 6 tuleneva hääleõiguse kasutamist, on Euroopa Ühendusel õigus olla esindatud ja osaleda OTIFi kõigi organite töös, milles mõnel EÜ liikmesriigil on lepinguosalisena õigus olla esindatud ja milles võidakse tegeleda tema pädevusse kuuluvate küsimustega.
   Euroopa Ühendus ei või olla halduskomisjoni liige. Ühendust võidakse kutsuda osalema kõnealuse komisjoni koosolekutel, kui komisjon soovib ühendusega konsulteerida ühist huvi pakkuvates päevakorraküsimustes.

2. Euroopa Ühendust esindab Euroopa Komisjon. Euroopa Komisjon võib volitada end esindama ühe või mitu ühenduse liikmesriiki.

Artikkel 6

1. Euroopa Ühenduse ainupädevusse kuuluvate küsimuste otsustamisel kasutab Euroopa Ühendus konventsiooni raames liikmesriikide hääleõigust.

2. Liikmesriikidega jagatud pädevusse kuuluvate küsimuste otsustamisel kasutab hääleõigust kas Euroopa Ühendus või selle liikmesriigid.

3. Konventsiooni artikli 26 lõike 7 kohaselt on ühendusel sama palju hääli, kui palju on tal liikmeid, kes on ühtlasi OTIFi liikmesriigid. Kui Euroopa Ühendus hääletab, siis selle liikmesriigid ei hääleta.

4. Euroopa Ühendus teavitab iga üksikjuhtumi korral teisi konventsiooniosalisi juhtumitest, mille puhul ta rakendab üldkogu ja teiste nõupidamisorganite eri päevakorrapunktide suhtes hääleõigust, mis on sätestatud punktides 1–3. Seda kohustust kohaldatakse ka siis, kui otsused tehakse kirja teel. Kõnealune teave tuleb edastada piisavalt vara, et OTIFi peasekretäril oleks võimalik levitada seda koos teiste kohtumisega seotud dokumentidega või kirja teel vastuvõetava otsusega.

Artikkel 7

Ühenduse pädevuse ulatus näidatakse üldjoontes ära käesoleva lepingu allkirjastamise ajal Euroopa Ühenduse esitatud kirjalikus deklaratsioonis. Kõnealust deklaratsiooni võib vajaduse korral muuta Euroopa Ühenduselt OTIFile saadetava teatisega. See ei asenda ega piira mingil moel küsimusi, mida võidakse käsitleda ühenduse pädevusse kuuluvates teatistes enne OTIFi otsuse tegemist ametliku hääletamise teel või muul viisil.

Artikkel 8

Kõikide vaidluste suhtes, mis tekivad käesoleva lepingu osaliste vahel käesoleva ühinemislepingu tõlgendamisel, kohaldamisel või rakendamisel, sealhulgas lepingu olemasolu, kehtivuse ja lõpetamisega seotud küsimused, kohaldatakse konventsiooni V jaotist.

Artikkel 9

Käesolev leping jõustub esimese kuu esimesel päeval pärast lepingu allkirjastamist lepinguosaliste poolt. Konventsiooni artikli 34 lõiget 2 ei kohaldata.

Artikkel 10

Käesolev leping on tähtajatu.

Kui kõik OTIFisse kuuluvad Euroopa Ühenduse liikmesriigid konventsiooni denonsseerivad, loetakse Euroopa Ühendus nii konventsiooni denonsseerimisest kui ka käesoleva lepingu denonsseerimisest teatanuks samal ajal, kui konventsiooni viimasena denonsseeriv liikmesriik konventsiooni artikli 41 kohaselt denonsseerimisest teatab.

Artikkel 11

Euroopa Ühendusse mittekuuluvad konventsiooni osalisriigid, kes kohaldavad Euroopa Ühenduse asjaomaseid õigusakte vastavalt kõnealuste osalisriikide ja Euroopa Ühenduse vahel sõlmitud rahvusvahelistele lepingutele, võivad esitada Euroopa Ühenduse ja COTIFiga sõlmitud lepingutest ning asjaomastest õigusaktidest tulenevate õiguste ja kohustuste säilitamiseks eraldi deklaratsioonid, teavitades sellest depositaari.

SELLE KINNITUSEKS on allakirjutanud pärast nõuetekohaseks tunnistatud täisvolituste esitamist lepingule alla kirjutanud.

[Allakirjastamise koht], [päev] (kuu) ... (aasta), inglise keeles kahes eksemplaris, millest üks jääb OTIFile ja teine Euroopa Ühendusele. Lõpliku lepingu tõlkimise ja levitamisega tegelevad lepinguosaliste asjaomased asutused.

Rahvusvaheliste Raudteevedude Valitsustevahelise Organisatsiooni (OTIF) nimel

Euroopa Ühenduse nimel

2. LISA

EUROOPA ÜHENDUSE DEKLARATSIOON PÄDEVUSE TEOSTAMISE KOHTA

Raudteesektoris on Euroopa Ühendusel asutamislepingu artiklite 70, 71, artikli 80 lõike 1 ja artikli 156 kohaselt liikmesriikidega jagatud pädevus.

EÜ asutamislepingu V jaotises on kehtestatud Euroopa Ühenduse ühine transpordipoliitika ning XV jaotises on sätestatud Euroopa Ühenduse tegevus üleeuroopaliste võrkude rajamisel ja arendamisel transpordi valdkonnas.

EÜ asutamislepingu V jaotise artiklis 71 on eelkõige sätestatud, et Euroopa Ühendus võib vastu võtta:

– ühised eeskirjad, mida kohaldatakse liikmesriigi territooriumile või sealt välja kulgeva transpordi suhtes, samuti läbi ühe või mitme liikmesriigi territooriumi kulgeva rahvusvahelise transpordi suhtes;

– tingimused, mille kohaselt võivad liikmesriigis transporditeenuseid osutada mitteresidentidest vedajad;

– meetmed transpordi ohutuse tõhustamiseks;

– kõik muud asjakohased sätted.

EÜ asutamislepingu XV jaotise artiklis 155 on seoses üleeuroopalise transpordivõrguga eelkõige sätestatud, et Euroopa Ühendus:

– sätestab suunised, mis hõlmavad üleeuroopaliste võrkude valdkonnas kavandatud eesmärke, prioriteete ja üldmeetmeid; nendes suunistes määratakse kindlaks ühist huvi pakkuvad projektid;

– rakendab kõiki meetmeid, eriti tehnilise standardimise valdkonnas, mis võivad osutuda tarvilikuks niisuguste võrkude koostalitlusvõime tagamiseks;

– võib toetada eelkõige teostatavusuuringute, laenutagatiste või intressitoetuste näol liikmesriikide rahastatavaid ühist huvi pakkuvaid projekte, mis on kindlaks määratud esimeses alapunktis märgitud suuniste raames. Ühendus võib samuti kaasa aidata transpordi infrastruktuuri alaste eriprojektide rahastamisele liikmesriikides Ühtekuuluvusfondi kaudu.

Nende kahe sätte põhjal on Euroopa Ühendus vastu võtnud hulgaliselt raudteetranspordi valdkonnas kohaldatavaid õiguslikke vahendeid.

Euroopa Ühenduse õigusaktide kohaselt on Euroopa Ühendusel ainupädevus juhul, kui 9. mai 1980. aasta rahvusvahelise raudteeveo konventsiooni (COTIF, mida on muudetud 3. juuni 1999. aasta Vilniuse protokolliga) või selle kohaselt vastuvõetud õiguslikud vahendid raudteetranspordi valdkonnas mõjutavad ühenduses kehtivaid eeskirju.

Euroopa Ühenduse ainupädevusse kuuluvates küsimustes Euroopa Ühenduse liikmesriikidel pädevus puudub.

Kui ühenduse eeskirjad on olemas, kuid konventsioon või selle kohaselt vastuvõetud õiguslikud vahendid neid ei mõjuta, jagab Euroopa Ühendus konventsiooniga seotud küsimustes pädevust liikmesriikidega.

Lepingu sõlmimise ajal kehtivate ühenduse asjakohaste vahendite loetelu on esitatud liites. Nendest õigusaktidest tuleneva ühenduse pädevuse ulatust tuleb hinnata iga õigusakti konkreetsete sätete ja eelkõige selle põhjal, kuivõrd nende sätetega kehtestatakse ühised eeskirjad. Ühenduse pädevus muutub pidevalt. Asutamislepingu raames võivad pädevad asutused teha otsuseid, millega määratakse kindlaks Euroopa Ühenduse pädevuse ulatus. Seepärast jätab Euroopa Ühendus endale õiguse muuta käesolevat deklaratsiooni, ilma et see oleks ühenduse pädevuse kasutamise eeltingimus konventsiooniga seotud küsimustes.

2. LISA LIIDE

KONVENTSIOONIGA SEOTUD KÜSIMUSI KÄSITLEVAD ÜHENDUSE ÕIGUSAKTID

Seni on ühendus teostanud oma pädevust muu hulgas järgmiste ühenduse õigusaktide kaudu:

MAJANDUSALASED / TURULEPÄÄSU KÄSITLEVAD ÕIGUSAKTID

– Määrus nr 11 veohindade ja veotingimustega seotud diskrimineerimise kaotamise kohta Euroopa Majandusühenduse asutamislepingu artikli 79 lõike 3 rakendamisel (EÜT L 532, 16.8.1960, lk 1121);

– nõukogu direktiiv 91/440/EMÜ, 29. juuli 1991, ühenduse raudteede arendamise kohta (EÜT L 237, 24.8.1991, lk 25);

– nõukogu direktiiv 95/18/EÜ, 19. juuni 1995, raudtee-ettevõtjate litsentseerimise kohta (EÜT L 143, 27.6.1995, lk 70);

– Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2001/12/EÜ, 26. veebruar 2001, millega muudetakse nõukogu direktiivi 91/440/EMÜ ühenduse raudteede arendamise kohta (EÜT L 75, 15.3.2001, lk 1);

– Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2001/13/EÜ, 26. veebruar 2001, millega muudetakse nõukogu direktiivi 95/18/EÜ raudtee-ettevõtjate litsentseerimise kohta (EÜT L 75, 15.3.2001, lk 26);

– Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv nr 2001/14/EÜ, 26. veebruar 2001, raudteeinfrastruktuuri läbilaskevõimsuse jaotamise, raudteeinfrastruktuuri kasutustasude kehtestamise ja ohutustunnistuste andmise kohta (EÜT L 75, 15.3.2001, lk 29);

– Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2004/51/EÜ, 29. aprill 2004, millega muudetakse nõukogu direktiivi 91/440/EMÜ ühenduse raudteede arendamise kohta (ELT L 164, 30.4.2004, lk 164–172 ja ELT L 220, 21.6.2004, lk 58–60);

– Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 1371/2007, 23. oktoober 2007, rongireisijate õiguste ja kohustuste kohta (ELT L 315, 3.12.2007, lk 14);

– Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2007/58/EÜ, 23. oktoober 2007, millega muudetakse nõukogu direktiivi 91/440/EMÜ ühenduse raudteede arendamise kohta ning direktiivi 2001/14/EÜ raudteeinfrastruktuuri läbilaskevõimsuse jaotamise ja raudteeinfrastruktuuri kasutustasude kehtestamise kohta (ELT L 315, 3.12.2007, lk 44).

– KOOSTALITLUSVÕIMET JA OHUTUST KÄSITLEVAD ÕIGUSAKTID

– Nõukogu direktiiv 96/48/EÜ, 23. juuli 1996, üleeuroopalise kiirraudteevõrgustiku koostalitlusvõime kohta (EÜT L 235, 17.9.1996, lk 6);

– Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2001/16/EÜ, 19. märts 2001, üleeuroopalise tavaraudteevõrgustiku koostalitlusvõime kohta (EÜT L 110, 20.4.2001, lk 1);

– Nõukogu direktiiv 96/49/EÜ, 23. juuli 1996, ohtlike kaupade raudteevedu käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (EÜT L 235, 17.9.1996, lk 25);

– Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2004/49/EÜ, 29. aprill 2004, ühenduse raudteede ohutuse kohta, millega muudetakse nõukogu direktiivi 95/18/EÜ raudtee-ettevõtjate litsentseerimise kohta ja direktiivi 2001/14/EÜ raudtee infrastruktuuri läbilaskevõime jaotamise ning raudtee infrastruktuuri kasutustasude kehtestamise ja ohutuse sertifitseerimise kohta (ELT L 164, 30.4.2004, lk 44–113 ja ELT L 21.6.2004, lk 16–39);

– Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2004/50/EÜ, 29. aprill 2004, millega muudetakse nõukogu direktiivi 96/48/EÜ üleeuroopalise kiirraudteevõrgustiku koostalitlusvõime kohta ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2001/16/EÜ üleeuroopalise tavaraudteevõrgustiku koostalitlusvõime kohta (ELT L 164, 30.4.2004, lk 114–163 ja ELT L 220, 21.6.2004, lk 40–57);

– Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 881/2004, 29. aprill 2004, millega asutatakse Euroopa Raudteeagentuur (ELT L 164, 30.4.2004, lk 1–43 ja ELT L 220, 21.6.2006, lk 3–14);

– Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2007/59/EÜ, 23. oktoober 2007, ühenduse raudteesüsteemis vedureid ja ronge juhtivate vedurijuhtide sertifitseerimise kohta (ELT L 315, 3.12.2007, lk 51);

– Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2008/57/EÜ, 17. juuni 2008, ühenduse raudteesüsteemi koostalitlusvõime kohta (uuesti sõnastatud) (ELT L 191, 18.07.2008, lk 1);

– Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2008/68/EÜ, 24. september 2008, ohtlike kaupade sisseveo kohta (ELT L 260, 30.9.2008, lk 13);

– Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2008/110/EÜ, 16. detsember 2008, millega muudetakse direktiivi 2004/49/EÜ ühenduse raudteede ohutuse kohta (raudteede ohutuse direktiiv) (ELT L 345, 23.12.2008, lk 62);

– Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 1335/2008, 16. detsember 2008, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 881/2004, millega asutatakse Euroopa Raudteeagentuur (agentuuri määrus) (ELT L 354, 31.12.2008, lk 51).

AVALIKE TEENUSTE OSUTAMISE KOHUSTUSED

– Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 1370/2007, 23. oktoober 2007, mis käsitleb avaliku reisijateveoteenuse osutamist raudteel ja maanteel ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EMÜ) nr 1191/69 ja (EMÜ) nr 1107/70 (ELT L 315, 3.12.2007, lk 1).

3. LISA

EUROOPA ÜHENDUSE
COTIFi ARTIKLI 42 KOHANE DEKLARATSIOON

Kuni teatavate õiguslike vastuolude lahendamiseni ühenduse õigusaktide ja COTIFi teatavate eeskirjade vahel ei kohalda Euroopa Ühendus täies mahus järgmisi COTIFi lisasid.

1. Infrastruktuuri kasutamist rahvusvahelises raudteeliikluses käsitleva lepingu ühtsed eeskirjad (CUI – konventsiooni lisa E).

2. Ühtsed eeskirjad tehniliste standardite kehtestamiseks ja ühtsete tehniliste eeskirjade vastuvõtmiseks raudteematerjali suhtes, mis on ette nähtud kasutamiseks rahvusvahelises liikluses (APTU – konventsiooni lisa F).

3. Ühtsed eeskirjad tehnoloa väljaandmiseks raudteematerjalile, mida kasutatakse rahvusvahelises liikluses (ATMF – konventsiooni lisa G).

NÕUKOGU, LIIKMESRIIKIDE JA KOMISJONI VAHEL KOKKU LEPITUD SISEKORD ÜHENDUSE JA SELLE LIIKMESRIIKIDE OSALEMISEKS 1999. AASTA RAHVUSVAHELISE RAUDTEEVEO KONVENTSIOONI RAAMES TOIMUVATEL KOHTUMISTEL

Pidades silmas EÜ asutamislepingu ja Euroopa Kohtu pretsedendiõiguse kohast Euroopa Ühenduse ja selle liikmesriikide rahvusvahelise esindatuse ühtsuse nõuet ka rahvusvaheliste kohustuste elluviimisel

on nõukogu, liikmesriigid ja komisjon kokku leppinud järgmises sisekorras.

1. ISELOOM JA ULATUS

1.1. Käesolevas dokumendis on sätestatud nõukogu, liikmesriikide ja komisjoni vahel kokku lepitud sisekord 1999. aasta rahvusvahelise raudteeveo konventsiooni (edaspidi „konventsioon”) raames toimuvatel kohtumistel osalemiseks. See sisekord kehtib kõigi Rahvusvaheliste Raudteevedude Valitsustevahelise Organisatsiooni (OTIF) poolt korraldatavate konventsiooni rakendamisega seotud kohtumiste suhtes.

2. ÜLESANNETE JAGAMINE PÄDEVUSE ALUSEL

2.1. Liikmesriikide pädevusse kuuluvate küsimuste puhul korraldab eesistujariik enda algatusel või komisjoni või liikmesriigi taotlusel enne punktis 1 osutatud kohtumisi, nimetatud kohtumiste ajal ja pärast neid ELi liikmesriikide delegatsioonide kooskõlastuskoosolekuid, et töötada välja kooskõlastatud seisukohad. Eesistujariik väljendab nimetatud kooskõlastatud seisukohti.

2.2. Komisjon väljendab ühenduse nimel ühenduse seisukohti ühenduse pädevusse kuuluvates küsimustes, eelkõige seoses järgmisega:

– EÜ asutamislepingu V jaotise artikkel 71;

– EÜ asutamislepingu XV jaotise artikkel 155;

– kõik muud küsimused, mis kuuluvad EÜ asutamislepingu V või XV jaotise kohaselt ühenduse ainupädevusse või peamiselt ühenduse pädevusse;

– eelkõige ühenduse õigusaktid, mis hõlmavad konventsiooniga seotud küsimusi ja mida on üksikasjalikult kirjeldatud Euroopa Ühenduse konventsiooniga ühinemist käsitleva lepingu 2. lisa liites.

2.3. Eesistujariik ja komisjon lepivad kokku, kumb neist esitab ühenduse ja selle liikmesriikide nimel tehtava mis tahes avalduse juhtudel, kui vastavad pädevused on lahutamatult seotud. Komisjon esitab ühise seisukoha juhul, kui asjaomane küsimus kuulub peamiselt ühenduse pädevusse, ning eesistujariik esitab ühise seisukoha juhul, kui asjaomane küsimus kuulub peamiselt liikmesriikide pädevusse.

3. SEISUKOHTADE KEHTESTAMINE JA KOOSKÕLASTUSMENETLUS

3.1. Kõik ühenduse ja selle liikmesriikide poolt OTIFi kohtumistel esitatud seisukohad on nõuetekohaselt kooskõlastatud.

Liikmesriikide pädevusse kuuluvates küsimustes töötavad kooskõlastatud seisukohad välja liikmesriigid. Seisukohti käsitlevate avalduste projektid edastatakse eelnevalt liikmesriikidele.

Komisjoni ettepanekuid ühenduse seisukohtade ning ühenduse ja selle liikmesriikide poolt kooskõlastatud seisukohtade suhtes arutatakse raudteevaldkonnaga seotud asjakohaste direktiivide alusel loodud asjaomastes komiteedes.

– Konventsiooni lisaga C (määrus ohtlike kaupade rahvusvahelise raudteeveo kohta (RID)) hõlmatud ohtlikke kaupu käsitlevate küsimustega tegeleb ohtlike kaupade veo komitee. Koostalitlusvõime või direktiivi 2004/49/EÜ raames välja töötatud ühise ohutusmeetodiga seotud küsimuste puhul tuleb ühenduse seisukoht kooskõlastada raudteede koostalitlusvõime ja ohutuse komiteega.

– Konventsiooni lisadega A, B, D ja E (vastavalt CIV, CIM, CUV ja CUI) hõlmatud valdkondade ja teiste OTIFi väljatöötatud ühtseid õigusnormide süsteeme käsitlevate küsimuste puhul tuleb ühenduse seisukoht kooskõlastada ühenduse raudteede arendamise komiteega.

– Konventsiooni lisadega F ja G (vastavalt APTU ja ATMF) hõlmatud valdkondade puhul tuleb ühenduse seisukoht kooskõlastada raudteede koostalitlusvõime ja ohutuse komiteega.

Komisjon ja liikmesriigid teevad kohapealsetel kooskõlastuskoosolekutel kõik endast oleneva, et määrata kindlaks kokkulepitud seisukoht.

3.2. Ohtlike kaupade transpordi valdkonnas esindab Euroopa Ühendust ohtlike kaupade veo (RID) ekspertkomisjonis Euroopa Komisjon, keda tehnilistes küsimustes abistavad Euroopa Ühenduse liikmesriikide ja/või Euroopa Raudteeagentuuri eksperdid või kes vajaduse korral volitab end esindama liikmesriigid.

3.3. Komisjon teavitab asjaomast komisjoni iga OTIFi kohtumise nendest päevakorrapunktidest, mis eeldavad märkuste esitamist kas ühenduse või ühenduse ja selle liikmesriikide poolt.

3.4. Juhul kui päevakorraküsimustes on vaja hääletada, esitab komisjon arvamuse, kas hääletama peaks ühendus või üksikud liikmesriigid.

3.5. Märkustega seotud kohustuste täitmine ja sisekorra järgimine ning ühenduse ainupädevusse kuuluvate päevakorraküsimuste hääletamine otsustatakse punktis 3.1 nimetatud komiteede poolt korraldatavate kooskõlastuskoosolekute käigus.

3.6. Vajaduse korral võib kooskõlastuskoosolekuid korraldada ka kohtumiste toimumiskohas.

4. SÕNAVÕTMINE

4.1. Kui eesistujariik ei ole punktis 1 nimetatud kohtumistel esindatud, esitab punktis 2.1 ja vajaduse korral punktis 2.3 käsitletud kooskõlastamismenetluse raames kokkulepitud ühenduse ja selle liikmesriikide seisukoha delegaat sellest kohtumisel esindatud liikmesriigist, kes on esimene ELi eesistumise rotatsiooni nimekirjas.

5. HÄÄLETAMINE

5.1. Komisjon kasutab Euroopa Ühenduse nimel ühenduse hääleõigust punktis 2.2 ja vajaduse korral punktis 2.3 nimetatud küsimusi käsitleva ühenduse seisukoha või kooskõlastamismenetluse käigus kokku lepitud ühise seisukoha alusel.

Võib kokku leppida, et juhtudel, kui ühendus ei ole komisjoni poolt esindatud, kasutab eesistujariik ühenduse hääleõigust kõnealustes küsimustes ühiste seisukohtade alusel.

5.2. Liikmesriigid kasutavad oma hääleõigust ainult punktis 2.1 ja vajaduse korral punktis 2.3 nimetatud küsimustes kooskõlastatud või kooskõlastamisprotsessi käigus kokku lepitud ühiste seisukohtade alusel.

6. SÕNAVÕTMINE JA HÄÄLETAMINE LAHKARVAMUSTE PUHUL

6.1. Kui punktis 3.1 nimetatud kolme komitee poolt arutatavates küsimustes kokkuleppele ei jõuta, edastatakse kõnealused küsimused viivitamata alaliste esindajate komiteele. Kui komisjon ja liikmesriigid kõnealustes küsimustes

kokkuleppele ei jõua, hoiduvad liikmesriigid ja komisjon mis tahes seisukoha võtmistest või hääletamist viisil, mis võiks kahjustada ühenduse õigustikku.

6.2. Punktis 6.1 osutatud otsused ei mõjuta ühenduse ja selle liikmesriikide vastavaid pädevusi.